

Joannahusets børnesyn

Hvad er et børnesyn?

Et børnesyn handler om det perspektiv, man har på børn og unge. Det handler om, hvordan vi som voksne (både som fagpersoner og som individer) møder børn og unge.

Vores børnesyn afspejler visioner og holdninger til børn og barndom, og disse visioner og meninger bør omsættes til praksis i mødet med børn og unge. Alle har et børnesyn, som afspejler en bestemt måde at opfatte børn og unge på. Men vi er ikke nødvendigvis bevidste om, hvilket børnesyn vi har, eller hvad vores børnesyn bygger på.

Joannahusets børnesyn

I Joannahuset betragter vi børn som medborgere. Joannahusets børnesyn tager afsæt i et børne- og ungesyn, som er rundet af den nyere barndomsforskning og af en grundlæggende etik om, at ethvert menneske – barn eller voksen – må mødes med respekt og omsorg for deres unikke væren i verden.

Det betyder, at børnenes og de unges ret til at blive mødt med ligeværdighed, åbenhed, interesse og opbakning, samt indflydelse på eget og de fællesskaber de indgår i er grundlæggende pejlemærker i Joannahusets virke.

Joannahusets børne- og ungesyn er baseret på et relationelt menneskesyn, hvor det anerkendes, at alle mennesker er gensidigt afhængige, og at deres kompetencer, sårbarhed, robusthed og mestringsevne ikke alene er et indre (personligt) karakteristika, men også et spørgsmål om, hvilke relationer de indgår i.

Med afsæt i den nye barndomsforskning anerkender vi, at børn og unge har en særlig værdifuld viden om eget liv (hverdagsliv, relationer, belastninger, bekymringer, drømme etc.), som ingen andre har, og som er afgørende for at kunne sikre meningsfuld støtte til barnet. Samtidig har børn og unge brug for empatiske og anerkendende samspilsparter, som kan støtte dem i at udforske denne viden, samt bringe andre typer af viden og kontakter i spil i forhold at skabe overblik og forandring på barnets eller den unges egne præmisser. Det kan for eksempel være faglig viden om børns og unges rettigheder, støttemuligheder, uddannelsesmuligheder mm. Ved at støtte børnene og de unge på deres egne præmisser bidrager Joannahuset således til udvikling af deres mestringsskapacitet.

De børn og unge, der kommer i Joannahuset, står typisk i en meget kompleks og belastende livssituation med relationer, som de kan have brug for et 'pusterum' fra, eller hvor der kan være behov for mere grundlæggende forandringer af livssituationen. Ingen kan have det fulde indblik i barnets eller den unges komplekse livssituation, endsige et sikkert svar på, hvordan den forandres til det bedre.

Det vanskelige liv, som de børn og unge, der henvender sig i Joannahuset har måtte håndtere, har selvfølgelig også inden deres møde med Joannahuset sat sine spor, og ofte på måder som umiddelbart bliver opfattet som uhensigtsmæssigt og med bekymring. Det kan f.eks. være, hvis et barn tager meget ansvar (agerer som 'lille voksen'), vil kontrollere alting og ikke har tillid til de voksne, har alle antenner ude, eller lyver. I Joannahuset anlægger vi imidlertid et dobbelt blik på disse 'spor': Vi ser det som håndteringsstrategier og reaktioner, der i fremtiden potentielt også kan bruges positivt og komme til at udgøre en ressource. Samtidig anerkender vi, at de også både for barnet/den unge selv og omgivelser kan udgøre en sårbarhed og udfordring. Sammen med barnet/den unge vil vi derfor udforske ressourcepotentialet, for at se på hvordan dette kan gives de bedste mulighedsbetingelser for at udfoldes.

Joannahusets børne/ungesyn bygger de værdier, som FN's Børnekonvention er baseret på – frihed, åbenhed, rummelighed, medbestemmelse, respekt, tryghed, engagement og ansvarsfølelse. Børnesynet betyder i praksis, at børn, unge og voksne er fælles om at tage initiativ og beslutninger i Joannahuset.

En del praksisundersøgelser peger på, at børn og unge, som kender deres rettigheder og forstår dem i praksis, trives og behandler hinanden med respekt og værdighed.